

A tak chodte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V r á t' m e s a n a s p ä t' k u k o r e ň o m k r e š ť a n s t v a

Kresťanstvo vstúpilo do života v deň Letníc, keď bolo 120 učeníkov nášho Pána Ježiša Krista naplnených Duchom Svätým, keď apoštol Peter kázal a tri tisíc duší, ktoré sa rozhodli nasledovať Ježiša Krista a vytvorili Jeho prvú cirkev, bolo pokrstených vo vode. Po krste vo vode v mene Pána, „zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách“ (Skutky 2:42). Všetci mali bázeň pred Bohom a dodržiavali Božie Slovo; Evanjelium Ježiša Krista. Bohom sa „rukami apoštolov“ udial početné znamenia a zázraky. Ich život bol životom viery a lásky. „A všetci veriaci boli spolu a mali všetko spoločné“, „ani medzi nimi nebol nikto, kto by mal núdzu“. Takže kresťania boli Božím ľudom, mali Ježiša Krista ako lídra a vždy svedčili o ukrižovaní a vzkriesení nášho Pána Ježiša Krista. Všetko, čo sa udialo, bolo skutočné, pravé a udialo sa silou Boha. Uzdravenia, krst Duchom Svätým, dary Ducha Svätého boli realitou. Pre tých, ktorí verili v Ježiša Krista a činili pokánie, sa život

znovuzrozením zmenil a oni sa stali súčasťou tela Ježiša Krista. Páni a vládcovia tohto sveta hrozným spôsobom a prenikaním do cirkvi so skrytými motívmi žiadali, aby ich snem svätých otcov a starší poslúchali. Vložili do kresťanstva svoje vlastné nápady a cirkev sa čoskoro zmenila z duchovnej na svetskú. Vymizla prvá láska veriacich a vytratila sa prvá snaha kázať evanjelium. Čo mohli kázať a čo mohli povedať a ako mohol Boh ukázať svoju silu, keď cisár nariadil všetkým ľuďom, aby sa stali kresťanmi povinne a aby boli pokrstení vo vode, či boli mladí, alebo starí? Ľudia prestali žiadať spásu a hľadať oddanosť voči svojmu Pánovi a Bohu skrze svätý život. Prestali žiadať a už neprijímali Ducha Svätého tak, ako to bolo v deň Letníc, silou zhora a s neznámymi jazykmi, ako to bolo v prípade prvých kresťanov. Namiesto toho, aby boli naplnení Duchom Svätým, duchovní vynašli „pomazanie“ svätým olejom (aromatickým olejom) ubezpečujúc veriacich, že to je ten istý krst Duchom Svätým ako ten, ktorý sa udial v deň

Letníc. Veriaci, upokojení, že prijímajú Ducha Svätého pomazaním olejom, preto prestali žiadať nebeského Otca, aby im poslal Utešiteľa. Kresťania sa brali a niekedy rozvádzali. Cirkev bola povinná anulovať sobáš a umožniť rozvod; v skutočnosti ho poskytnúť trikrát a zosobášiť kresťanov ešte trikrát. Moji milovaní kresťania a priatelia nášho Pána Ježiša Krista, musíme sa vrátiť tam, kde sme začali. Naspäť ku krížu Krista, k našej pokore pri Jeho nohách, do hornej dvorany Letníc. Nech nasledujeme príklad prvých kresťanov a slúžime tak, ako to robili prví kresťania. Justinus, mučeník a jeden z otcov, podrobne popisuje službu v cirkvách v prvých apoštolských rokoch. Nepotrebujeme žiadny luxus, ani sa predvádzat', nepotrebujeme žiadne bohatstvo ani slávu. Potrebujeme Ježiša Krista. Evanjelium zachráni Slovensko a celý svet. Vráťme sa naspäť. Nech cirkvi kážu Božie Slovo silou Ducha Svätého.

LEONIDAS FENGOS

VYJDI Z BABYLONU

Existuje jedna kniha od amerického autora Georga S. Clasona nazvaná: „Najbohatší muž Babylonu“. Táto kniha bola inšpirovaná príbehmi a radami o zbohatnutí, ktoré sa našli na hlinených tabuľkách vykopaných v ruinách starovekého Babylonu. Arkád, hlavný hrdina, učí čitateľa ako zbohatnúť, ako si udržať zisk a ako ho zväčšiť, „astronómicky ho zviacnásobím“. Učí, ako finančne plánovať, ako peniaze použiť "aby pre nás fungovali," a ako "môžeme peniaze použiť, aby sme získali ešte viac". Hovorí, že tajomstvá starovekých Babylončanov sú istou cestou k prosperite a k radostiam, ktoré ju sprevádzajú. Autor však vôbec nespomína koniec Babylonu. Nielen že bol zničený; ale úplne zmizol z povrchu zeme. Veľké spoločnosti a banky na celom svete vedú a zakladajú svoje účtovníctvo práve na týchto pravidlách. Slávny výrok hovorí, že "zákon peňazí je ako zákon gravitácie: je univerzálny, časovo neobmedzený a nemenný". Tento systém nás viedol k veľkej finančnej kríze, ktorú dnes prežívame najmä v Grécku. K tejto kríze prispela slabá finančná politika vlády, plytvania verejnými financiami, podvod a inflačný verejný sektor, nesprávny postoj občanov Grécka k zhromažďovaniu bez produkcie, ale toto nie je hlavná príčina problému. Problém je "systém Babylonu". Je to neustála honba človeka za peniazmi. Od koho zoberie? Od koho by zabavil peniaze? Od svojho bližného. Banky každý deň "rastú" ako huby po daždi. V čase krízy vykazujú zisk. Spoločnosti kríze nečelia svojimi rezervami, ziskami, ale tým, že znižujú platy a zbavujú sa zamestnancov. Aby unikli pred krízou, skôr než by mali brať od bohatých, berú v európskych krajinách od malých podnikov, zamestnancov a dôchodcov. Prečo? Jednoducho preto, lebo či to chcú alebo nie, všetky slúžia „systému Babylonu“. Toto sa nikdy nezmenilo ani sa to nikdy nezmení. Výzva teraz je - čo urobíme my, ktorí veríme v Krista, a tí, ktorí Ho zatiaľ nepoznajú? Mali by sme „prehltnúť“ to, čo každý deň servírujú v médiách, alebo sa máme pozrieť do večného Božieho Slova a tam nájsť riešenie? Ježiš nám povedal: „**Nezhromažďujte si poklady na zemi... ale v nebi... kde je váš**

poklad, tam bude i vaše srdce“ (Matúš 6:19-21). Povedal „**ako ťažko je vojsť do kráľovstva Božieho tým, ktorí dúfajú v majetok**“ (Marek 10:24). Pretože „**Lebo čože to osoží človekovi, keby získal hoci aj celý svet a svoju dušu utratil?**“ (Matúš 16:26). V Skutkoch apoštolov vidíme súdržnosť kresťanov: „**bolo jedno srdce a jedna duša, a ani jeden z nich nehovoril o ničom z toho, čo mal, že je to jeho vlastné, ale mali všetko spoločné, ani nebolo nikoho medzi nimi núdzneho; lebo všetci, ktorí boli majiteľmi polí alebo domov, predávali ich a nosili peniaze za to, čo ktorí predali, a kládli k nohám apoštolov, a rozdávalo sa každému podľa toho, ako to ktorý potreboval**“ (Skutky 4:32-35). Učeníci z Antiochie pomáhali v Judsku bratom, ktorí to potrebovali (Skutky 11:27-30), zároveň dáva apoštol Pavol pokyn cirkvám v Korinte a v Macedónii, aby prispievali, ako len môžu. (Rimanom 15:26 a 1 Korinťanom 16:1-3). Bola to spoločnosť bez zisku, so solidaritou, rovnocennosťou, bratstvom a s láskou, ktorá bola uvedená do života silou Krista a Ducha Svätého. V Starom zákone bol Boží ľud kvôli svojmu úpadku zavedený do zajatia do Babylonu. Boh však dodržal svoj sľub. Slávnostne ich oslobodil a Babylon bol zničený. A Boží proroci na ľudí kričali: „**Vyjdite z Babylonu!**“ (Izajáš 48: 20 Jeremiáš 50: 8). V Zjavení, hlavne v kapitolách 16 až 18, vidíme pád „**veľkého Babylonu**“. Tento systém hriechu, nepravosti a zbožňovania peňazí prevažuje celé roky. Ježiš Kristus, Baránok, Pán pánov, Kráľ kráľov, pride, aby ho zničil. A králi, magnáti, obchodníci, majitelia lodí a všetci tí, ktorí slúžia tomuto systému, ponese dôsledky. Boh nás dnes volá, aby sme svoje srdca z tohto systému sveta vyňali. Nahlas svoje: „**Vyjdite z neho, môj lude, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán**“. (Zjavenie 18:4). Krízy by sme sa nemali báť. Ak máme ku Kristovi blízko, sľúbil nám, že s nami bude po celé dni nášho života. Povedal, aby sme najskôr žiadali Jeho kráľovstvo a Jeho spravodlivosť a všetko ostatné "týkajúce sa života a bohabojnosti" nám pridá.

Je čas si vybrať.

MICHALIS PERISTERAKIS

O TRPEZLIVOSTI

- Tertulianus - diel 2

Sila tejto trpezlivosti prinútila Jób pokračovať a hovoriť o Bohu i v utrpení a prinútila Štefana, aby sa modlil k Bohu, aby odpustil tým, ktorí ho kameňovali. Šťastný je človek, ktorý uplatňuje každý druh trpezlivosti, keď čelí plnej sile diabla! Ani strata dobytku a oviec, ani smrť jeho detí, ani rany na jeho tele nemohli odobrať jeho trpezlivosť a vieru, ktorú odovzdal Pánovi. Satan ho zbytočne udieral celou svojou silou. Pretože skrz všetky tieto utrpenia nielen dodržal záväzok voči Bohu, ale sa takisto stal príkladom a svedectvom pre nás; príkladom dokonalej trpezlivosti v duchu a v tele, v mysli a v tele, aby sme nedávali prednosť netrzeplivosti, keď stratíme bohatstvo, svojich milovaných alebo naše zdravie. Aké veľké víťazstvo proti diablovi Boh dosiahol v tvári tohto hrdinu! Keď bolo pri každom údere nepriateľa jediné, čo vyšlo z Jóbových úst, vďakyvzdanie Pánovi, bol zdvihnutý transparent chvály Pánovi; zatiaľ čo pokáral svoju ženu, ktorá bola unavená zo všetkého nešťastia a ponúkala mu zvrátené riešenia! Boh sa usmieval a diabol trpel, keď Jób so strpením a s kľudom vyškrabával mušľou hnis zo svojho hnijúceho tela. A nakoniec, keď boli na brnení a na štíte trpezlivosti prelomené všetky šípy pokušiteľa, táto nádoba víťazstva Boha nielen znovu získala zdravie, ale takisto dvojnásobok všetkého dobra, ktoré mala predtým. Ak by žiadal, aby Boh priviedol naspäť jeho deti, priviedol by ich, ale on si vybral, aby ich videl v sláve "oného dňa". Odložil túto radosť, ktorú pre neho Boh mal, a vybral si dočasné odlúčenie, aby mohol získať viac trpezlivosti. Ak zverí svoju trpezlivosť Bohu, vráti ju s úrokom. Odpláca pomstou zlo, kompenzuje stratu, lieči bolesť, kriese mŕtvych.

... Pokračovanie na strane 3

S V E D E C T V O V I E R Y

PANAGIOTIS A DIMITRA DIMOPOULOS

Narodil som sa v roku 1970 v Aténach. Keď som mal tri roky, moja rodina sa odsťahovala do Austrálie. Tam sme žili 13 rokov. Chodil som tam do školy a rodičia tam pracovali. Od malička som mal otázku, či skutočne existuje Boh a ak áno, prečo sa nezjavuje tak, ako za čias apoštolov. Po trinástich rokoch sme sa rozhodli, že sa vrátíme do Grécka, kde som pokračoval v štúdiu na strednej škole. Spočiatku sa mi nepáčilo, že sme sa vrátili, lebo sa zmenil môj život. Nepoznal som nikoho, všetci sa mi zdali falošní, a tak som sa stával melancholickým. Jeden deň stretol môj otec jedného starého priateľa a ten sa s ním chcel porozprávať. Raz prišiel ten priateľ s ďalšími dvomi k nám na návštevu a rozprávali nám o Pánovi a o Evanjelii. To, čo som počul, sa dotýkalo môjho vnútra a začal som byť plnený radosťou. Pozvali nás do cirkvi a my sme išli. Veľmi na mňa zapôsobil, keď som videl všetkých veriacich, ako kľačia a modlia sa. Veľmi sa mi to páčilo. Kázeň, ktorá nasledovala, ma plnila radosťou a požehnaním, úprimné úsmevy, ktoré som videl na tvárach veriacich, mi pomáhali otvárať srdce. Od toho dňa sme začali spolu s rodinou pravidelne chodiť do cirkvi a ja osobne som prosil Pána, aby sa mi zjavil. Po štyroch mesiacoch ma Pán pokrstil Sv. Duchom a dal mi istotu, ktorú som žiadal. Hneď som sa rozhodol dať sa pokrstiť vo vode tak, ako hovorí Božie Slovo. Potom som zažil silnú, zdruvujúcu skúsenosť s Pánom. Ako som bol kľačiaci a modlil som sa, videl som vo videní seba a Pána v nebi. Vo videní som kľačal a modlil sa. Pán mal ruky a pohľad otočený smerom hore a hovoril mi, aby som sa aj ja tak urobil. Keď som pozrel smerom hore, videl som zrazu zlaté mesto. Bol to horný Jeruzalem, tak ako ho opisuje Zjavenie Jána v 21. kapitole. Odvtedy až doteraz som videl veľmi veľa pomoci od Pána vo svojom živote. Odpovedal mi na všetky potreby, vyriešil všetky moje problémy, uzdravil moju mamu, ktorá sa liečila na nervy a brala mnoho upokojujúcich liekov. V jeden

večer jej odobral cigarety napriek tomu, že ona sa snažila roky prestať, no neúspešne. Ďakujem Bohu za manželku Dimitriu, ktorú mi On daroval a zároveň aj dvoch synov. Teraz ja a moja rodina čakáme na Pána, kedy príde a zoberie si nás podľa svojho zaslúbenia do Nebeského Kráľovstva.

Narodila som sa jednej pravoslávnej rodine, ktorá dodržiavala kresťanské tradície. Pamätám sa však na mamu, ktorá často vravela, že skutoční uctievatelia Pána musia byť skutočnejší a uctievať ho pravdou a nie rituálne. Od skorého detstva som sa teda sama seba pýtala, či vlastne môže Boh zasiahnuť do života človeka a ako ho musíme uctievať. Na túto moju otázku mi moja mama dala odpoveď. Povedala mi teda, že Kristus je živý, že človeka požehnáva, miluje ho a zomrel za neho na golgotskom kríži, a že to, čo od nás žiada je, aby sme činili pokánie a nasledovali Ho tak, ako to hovorí Evanjelium. Keď som sa jej pýtala, ako toto všetko vie, povedala mi, že verí v Krista a že ju znovuzrodil. Všetky tieto veci samozrejme vošli do môjho srdca, ale zároveň sa mi zdali také zvláštne a trochu vzdialené. Ja som samozrejme pokračovala vo svojom živote tak, ako som žila dovtedy. Chodila som vonku so svojou partiou, zabávala sa na rôznych diskotékach, na večierkoch, v kaviarňach, obliekala sa a správala zvláštne. Bola som dosť nervózna, často som odmietala rady, ktoré mi rodičia dávali myslieť si, že sú staromódni a puritánski, a že sa nemohli prispôsobiť novým faktom života a doby. Napriek všetkým týmto aktivitám si však pamätám, že som stále vo vnútri cítila veľké prázdno. Kdekoľvek som šla, čokoľvek som robila, keď som si myslela, že by mi to dalo radosť, toto prázdno v mojom vnútri sa stále zväčšovalo a vždy som cítila, že mi niečo chýba. Prirodzene som vtedy nemohla pochopiť,

že človek nie je len telo, ale že má tiež ducha a dušu, ktorá keď má blahorečiť a byť v pokoji, musí najst' svojho Tvorca, ktorým je Boh a žiť v súlade s Evanjeliom. Keď som dovŕšila 17 rokov, stala sa jedna udalosť, ktorá bola príčinou, aby som spoznala Pána. V tých rokoch som robila skúšky v škole a do môjho vnútra prenikol veľký stres, ktorý prichádzal stále viac a zväčšoval sa. Došla som do štádia, keď som nemohla vôbec v noci spať. Keď som si ľahla, cítila som, ako keby ma jedna ruka chytila za krk a snažila sa ma zadusiť. Nepokoj v mojom vnútri sa stal hrôzostrašným. Nemohla som si ani sadnúť na stoličku. Každý večer som chodila po dome ako duch a volala som k Bohu, aby mi pomohol. Žalostivo som volala, «Pane, prosím ťa, ak existuješ a ak je pravda to, čo mi povedala moja matka, chcem, aby si mi zobral tú vec, ktorú cítim a aby si ma oslobodil». Ten istý večer som vo vnútri cítila, konkrétne vpredu na hrudi, ako oheň páliť tu, čo ma toľko týždňov trýznilo a ako do môjho vnútra vošla ruka skrz moje ústa a ako mi vybrala to zlé, čo som cítila. Na ďalší deň som sa zobudila a cítila som sa veľmi dobre. Som svedkom toho, že to bol zreteľný zásah, ktorý Boh vykonal v mojom živote a ktorý som si prirodzene nikdy ani nedokázala predstaviť. Vtedy som sa rozhodla ísť do cirkvi, kde chodila moja matka, aby som Bohu poďakovala za to, čo so mnou urobil. Vchádzajúc do zboru som sa cítila zvláštne. Do môjho srdca vošla úcta a nevysvetliteľná radosť. Kľakla som si, aby som poďakovala a modlila sa. Priznávam, že pokoj, ktorý som cítila, bol pre mňa neznámy. Naďalej som chodila do zboru, pretože sa mi to veľmi páčilo a moja duša sa naplnila radosťou. V priebehu dvoch týždňov som bola znovuzrodená a dala som sa pokrstiť vo vode presne tak, ako to hovorí Božie Slovo, «kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený» a ako hovorí aj vierovyznanie Verím v Boha „**vyznávam jeden krst na odpustenie hriechov**“. Teraz žijem šťastná so svojim manželom a dvoma deťmi a čakáme, že príde Pán a vezme nás do Jeho nebeského kráľovstva.

S V E D E C T V O V I E R Y

Ježiš povedal „Súdiť som príšiel na tento svet, aby videli, ktorí nevidia, a aby oslepli, ktorí vidia.“ (Ján 9:39)

V tejto edícii sa chystáme prečítať svedectvo človeka, ktorému hoci nie je schopný vidieť prírodné svetlo, Pán otvoril jeho duchovné oči. Náš brat sa volá Thomas Mettas.

- Narodil si sa slepý, brat Thomas?

- Nie, ale keď som bol dieťaťom, stala sa mi nehoda. Mama mi povedala, že som stratil zrak v ľavom oku, ale dokázal som vidieť druhým okom.

- Odkiaľ si?

- Narodil som sa v r. 1946 v Flabouo Nigrita Serres. Bolo nás päť súrodencov, ale môj brat zomrel ako dieťa na osýpky a zostali sme štyria - moje tri sestry a ja, najmladší.

- Boli tie roky ťažké?

- Veľmi ťažké. Môj otec bol partizán a zabili ho, keď som mal dva roky. Odmalička som pracoval na poli, od úsvitu do súmraku. Bolo veľa práce a veľká chudoba. Avšak už od detstva som mal bázeň pred Bohom a z času na čas, keď som sa modlil, odriekaval som „Pánovu modlitbu“. V roku 1966 som sa stal členom armády a slúžil som v Nafplio.

- A videl si len na jedno oko?

- Áno, lekár ma vyšetril a rozhodol, že som schopný služby v armáde. Spočiatku som mal problém s úradmi kvôli otcovej minulosti. Uspel som však dobrému dojmu, pretože som bol veľmi poslušný a jedinou mojou starosťou bolo, ako úspešne ukončiť svoju službu vlasti, vrátiť sa do rodnej dediny a začať žiť svoj život. Slúžil som v armáde a po troch rokoch, ako dvadsaťpäťročný, som sa oženil a narodili sa mi dve deti, dievča a chlapec. Neskôr sme sa presťahovali do Atén, kde som si našiel prácu v „Public Power Corporation“ ako robotník. Pracoval som ako robotník v cementárni a ako stavebný robotník.

- Mal si problém so zrakom?

- Hoci som bol schopný pracovať, môj zrak sa postupne zhoršoval bez toho, aby som si to všimol. Nemal som vykonávať takúto prácu, dvíhať bremená, zohýnať sa, kopáť priekopy na slnku. Avšak, ak máte deti, účty a iné záväzky,

ste prinútený pracovať. Napokon, počas toho, ako som pracoval pre „Public Power Corporation“ som si uvedomil, že som stratil zrak a nevidel som takmer nič. Prestal som pracovať a odišiel som do nemocnice. Môj zrak bol nezvratne poškodený. Vyplnil som žiadosť a bol som komisiou uznaný za invalidného dôchodcu. Samozrejme, dôchodok bol nízky, okolo 12000 drachiem (36 eur), čo nebolo dosť na prežitie, a tak moja manželka musela začať pracovať, aby nás uživila.

- Existovalo nejaké liečenie pre tvoje oči?

- Mesiac som sa liečil laserom. Potom som s podporou politickej strany, ktorej som bol členom, odišiel do Bulharska, kde mi zrak vyšetřili. Výsledky boli rovnaké a každý mi hovoril, že môj prípad sa nedá liečiť operáciou. Už som vôbec nevidel, a preto sa moja žena rozhodla, že už nechce so mnou žiť. Mala milostný pomer a nakoniec sme sa dali rozviešť. Vrátil som sa do našej dediny. Potom čo sa moja dcéra vydala, požiadala ma, aby som zostal žiť s nimi a odvtedy žijem s ňou a jej rodinou.

- Ako si sa stretol s Pánom?

- V noci som si zvykol púšťať malé rádio, ktoré som mal na počúvanie hudby. V jednu noc keď som ladil rádio, počul som kresťanskú rádiostanicu a odkaz, ktorý znel „Ježiš Kristus bol ukrižovaný za vás na kríži Kalvárie“. To bolo všetko, čo som počul, začal som plakať a slzy mi tiekli z očí. Nevedel som, čo som počúval, ani som nepoznal ľudí, ktorí to vysielali. Začal som počúvať tú rádiostanicu každý deň. Cítil som zmenu vo svojom srdci a začal som sa zhovárať a modliť sa k Bohu. Bol štvrtok, hlboká noc a bol som sám doma, pretože moja rodina odišla tráviť veľkonočné sviatky na dedinu. Kľakol som si a modlil som sa so slzami v očiach. Modlil som sa „Pane, ak existuješ a si živý, vstúp do môjho života a ja ťa budem nasledovať“ a modlil som sa Pánovu modlitbu. Bola jedna hodina ráno, keď som skončil svoju modlitbu a zacítil som viať mierny vánok. Nevenoval som tomu pozornosť, ale po piatich minútach ma zrazu navštívil Pán a ukázal mi svoju silu. Dal mi duchovný zrak a ja som zbadal Jeho biely odev a Jeho vlasy biele a jagavé ako sneh. Začal som plakať. O pár dní neskôr som zavolať na tú rádiostanicu a požiadal som ich, aby ma vzali do kostola. A naozaj, bratia prišli a zobrali ma tam. Požiadal som o krst vodou. Podstúpil som ho a o chvíľu na to ma Pán pokrstil v Jeho svätom duchu na modlitebnom stretnutí v Palaio Faliro.

... pokračovanie na strane 4

... pokračovanie zo strany 1

Najväčšia výhoda trpezlivosti je, že ju Boh odpláca. A ospravedlniteľne, pretože trpezlivosť dodržiava všetky Jeho zákony, je obsiahnutá vo všetkých Jeho prikázaniach. Trpezlivosť posilňuje vieru, riadi pokoj, pomáha láske, upevňuje pokoru, očakáva pokánie, spečatňuje svedectvo, vládne telu, chráni ducha, dáva uzdu jazyku, zadržáva ruku, víťazí nad pokušením, zabraňuje škandálom, korunuje utrpenie, utešuje chudobných, učí skromnosti bohatých, neutláča slabých, nevyčerpáva silných. Trpezlivosť je radosť veriaceho. Naša trpezlivosť je našou

pozvánkou k národom. Trpezlivosť predstavuje sluhu Pánovi a jeho Bohu. Trpezlivosť zdobí ženu a muž sa vďaka nej stáva príjemným, dieťa milujúce, mladý muž alebo žena chvályhodnými a starší úctyhodnými. Je krásna v každom mužovi a žene akéhokoľvek veku. Pozrime sa teraz na to, či poznáme tvár trpezlivosti a jej zvyky. Jej prítomnosť je kľudná a vyrovnaná. Jej čelo je pokojné bez vrásky smútku alebo hnevu, nie napäté. Jej oči sú sklopené z pokory, nie z nešťastia. Jej ústa sú zapečatené dôstojnou známkou ticha. Farba jej tváre dáva najavo, že nie je utrápená starosťami ani výčitkami. Často trasie hlavu proti diablu a jej

úsmev je pre neho hrozbou. Jej šaty sú biele a hodia sa k jej povahe, nespôsobujú, že vyčnieva alebo obťažuje ostatných. Pretože Trpezlivosť sedí na tróne kľudného a slušného Ducha, ktorý sa nenachádza vo vetroch hurikánu ani v oblakoch búrky, ale v jemnom vetre, ktorý Eliáš trefikrát cítil. Tam, kde je Boh, tam je aj Jeho ako keby detská trpezlivosť. Keď prichádza Duch Boha, vždy ho sprievádza trpezlivosť. Ak ju neprijmeme s Utešiteľom, zostane Utešiteľ s nami? Bez jeho spoločníka a „služobníka“ je vždy a v každej situácii smutný. Sám neobstoí útoky nepriateľa, pretože Jeho výdrž pochádza z Jeho trpezlivosti.

- ČLOVEK - INTELEKTUÁLNY STROJ časť 2

“A on sám, Boh pokoja, nech vás ráci celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príjde náš Pán Ježiš Kristus.” (1 Tesalonickým 5:23). V posledných rokoch sa stále viac a viac vedcov odkláňa od pohľadu materialistov, že človek je len "počítač vyrobený z mäsa" a že vedomá myšlienka je len výsledkom mechanickej operácie. Existujú nepopierateľné a konkrétne fakty, ktoré dokazujú, že naše vedomie, myseľ a náš vnútorný človek siahajú za hranice mozgu. Aj keď vzájomne pôsobia a sú vyjadrené skrze naše telo, majú autonómiu, ktorá existuje i po tom, čo mozog prestáva dočasne alebo nastalo fungovať. Jedným z vedcov, ktorý radikálne zmenil svoj pohľad na tento problém, je Wilder Penfield, ktorého považujú za otca modernej neurochirurgie. Začal sa domnievať, že vedomie určitým spôsobom pochádza z aktivity mozgu, pri ktorej synapsie (nervové spojenia) môžu byť urýchlené na rýchlosť neuveriteľných 10.000.000.000.000 (10 tetra miliónov) krát za sekundu. **“Počas mojej vedeckej kariéry som aj ako iní vedci zápasil, aby som dokázal, že mozog je vysvetlením existencie myseľ,”** povedal. Keď operoval viac než 1000 pacientov s epilepsiou, stretol sa však s konkrétnymi dôkazmi, že mozog a myseľ sú skutočne odlišné veci, aj keď jasne spolupracujú a navzájom pôsobia. Ako je to konkrétne uvedené:

“u pacientov, ktorí si udržali svoje zmysly, Penfield elektricky vzrušil mozgovú kôru v oblasti, ktorá bola zodpovedná za pohyb ruky. Zároveň dal pacientom pokyn, aby tomuto pohybu vzdorovali. Pacient videl jednu ruku, ako sa vďaka elektrickej stimulácii mozgu hýbe a druhú ruku, ako ju chytá, aby tento pohyb zastavila. U každej osoby teda máme jednu ruku vedenú elektrickou stimuláciou mozgu snažiacu sa hýbať, zatiaľ čo druhá ruka je vedená voľou človeka, ktorá sa snaží jej v pohybe zabrániť. Výsledkom toho je, že pacienti dve ruky navzájom proti sebe bojujú”. Penfield si dovolil vysvetliť, že pacient nemá len mozog, ktorý je materiálnou substanciou a bol stimulovaný, aby spôsobil pohyb, ale takisto nefyzikálnou existenciou, ktorá vzájomne pôsobí s mozgom. Inými slovami povedané, Penfield v konečnom dôsledku súhlasí s tvrdením Svätého Pisma, že ľudské bytosti sú telo a duša, duch navzájom. Podobne aj profesor fyziológie na Oxfordskej Univerzite, Sir Charles Sherrington, nositeľ Nobelovej ceny a niekto, koho nazývajú “génom, ktorý položil základy našich vedomostí o fungovaní mozgu a miechy,” 5 dní pred svojou smrťou povedal: **“Pre mňa je teraz jedinou realitou ľudská duša”**.

John Eccles, významný neurofyziológ a nositeľ Nobelovej ceny, takisto došiel k rovnakému záveru. Povedal: “Musím veriť, že existuje niečo, čo nazývame superprírodným pôvodom jedinečnosťou pre každého z nás, vedomou myslou alebo sebou samým alebo dušou.”

Na to, aby niekto pochopil tieto veľké pravdy, nie je nutné, aby bol niekto ocenený Nobelovou cenou, je to úplne naopak, pretože **“Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť”** (Jakub 4:6). **“Rozumnejší som nad všetkých svojich učiteľov, lebo tvoje svedectvá sú mojim rozmyšľaním.”** (Žalm 119:99).

... na pokračovanie

ALEKOS PERAKIS

FYZIČNO A DUCHOVNO

Každý človek, ktorý sa narodí na zemi, dostáva fyzické telo. Ten, ktorý prijíma Krista a verí v Neho, získava duchovnú povahu. Stáva sa dieťaťom Boha. **“Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno; ktorí nie z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha sú splodení”** (Ján 1:12-13). Fyzický človek sa rodí z otca a z matky, zatiaľ čo duchovný človek sa rodí z Ducha Svätého. **“Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch”** (Ján 3:6). Fyzický človek má vášne, túžby a pudy, ktoré chce uspokojiť. Existuje myseľ tela, jej pohľad, spôsob myslenia fyzického človeka. **“Lebo tí, ktorí sú podľa tela, myslia na veci tela, a tí, ktorí sú podľa Ducha, na veci Ducha”** (Rimanom 8:5). Fyzický človek vedie k skutkom tela. **“A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilnosť, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho kráľovstva.”** (Galaťanom 5: 19-21) Existuje takisto myseľ Ducha, ktorá je “proti telu” (Galaťanom 5:17). Táto myseľ vedie človeka, aby “kráčal v Duchu” (Galaťanom 5:16) a mal ovocie Ducha; to znamená lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotu, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Správanie fyzického človeka pripomína správanie zvierata. Duchovný človek pripomína Krista “podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril” (Kološanom 3:10). Budúcnosťou fyzického človeka je smrť. Pred záplavou Boh povedal, “My Spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh” (Genezis 6:3). A apoštol Pavol povedal, **“Lebo ak žijete podľa tela, zomriete”** (Rimanom 8:13). Ten, kto **“Duchom mŕtvi skutky tela, bude žiť”** (Rimanom 8:13).

Znaky FYZICKÉHO človeka:

Telesný človek nechápe veci Ducha Božieho, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať. (1 Korint'anom 2:14)

Veci Ducha Božieho sú mu bláznovstvom. (1 Korint'anom 2:14)

V jeho živote prebývajú vášne rôznych hriechov. (Rimanom 7:5)

I keď chce zákon Boha svojou myslou, slúži telom zákonu hriechu a nie je schopný sa oslobodiť. (Rimanom 7:25)

Myslí na veci tela. (Rimanom 8:5)

Nepodriaďuje sa zákonu Božiemu, lebo sa ani nemôže podriaďiť. (Rimanom 8:7)

Vykonáva jeden alebo viacero skutkov tela. (Galaťanom 5:19-21)

Keď je medzi veriacimi v cirkvi závisť, zvada a rôznice. (1 Korint'anom 3:3)

Radosť z úspechov a z „telesného pokroku“, ale nie z Krista, „my sa máme chváliť v Kristu Ježišovi a

nedúfať v tele”. (Filipským 3:3) Vždy hľadá svoj vlastný úžitok. Apoštol Pavol píše, “nehľadajúc svojho vlastného úžitku, ale úžitku mnohých, aby boli spasení”. (1 Korint'anom 10:33) Pokryctvo. Hovorí a učí iných jednu vec a robí druhú. Slovo Božie hovorí **“Ty teda, ktorý učíš iného, sám seba neučíš?...”** (Rimanom 2:21-22) Tieto znaky fyzického človeka existujú u ľudí, ktorí sa s Ježišom Kristom nestretli a nie sú znovuzrodení, ale dajú sa nájsť i u ľudí, ktorí tvrdia, že sa “stretli” s Bohom, napr. **“nikto, kto hreší, ho nevidel ani ho nepoznal”** (1 Ján 3:6). **“Ten, kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je láska”** (1 Ján 4:8). **Znaky DUCHOVNÉHO človeka:**

Je zrodený z Ducha Svätého. “Čo sa narodilo z Ducha, je Duch.” (Ján 3:6)

Žije a chodí Duchom. (Galaťanom 5:25)

Nasleduje lásku a túži po duchovných daroch, ale viacej aby prorokoval. (1 Korint'anom 14:1)

Je vedený Duchom Božím. (Rimanom 8:14)

Božím Slovom je vedený k disciplíne. “Ak niekto myslí o sebe, že je prorok alebo duchovný, nech pozná dobre, čo vám píšem, že sú to prikázania Pánove.” (1 Korint'anom 14:37)

Má ovocie Ducha Svätého. (Galaťanom 5:22)

Má myseľ Krista, myseľ pokory. (Filipským 2:5)

Nie je pohoršený ani zachvátený, ale skôr napráva vinného v duchu krotkosti. (Galaťanom 6:1)

“Ukrižoval svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami” (Galaťanom 5:24) a “Duchom mŕtvi skutky tela”. (Rimanom 8:13)

Obliekol si „nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy“. (Efežanom 4:24)

Prijal alebo čaká na duchovné požehnanie. (Efežanom 1:3)

Sám so sebou rozpráva žalmami a hymnami a duchovnými piesňami. (Efežanom 5:19)

Je plnený Duchom. (Efežanom 5:18)

Ponúka duchovné obeti, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. (1 Peter 2:5), to jest posväcovanie, “žeby ste ta dali svoje tela v živú obeť svätú a ľúbu Bohu” (Rimanom 12:1), “vždycky Bohu obeť chvály, to jest ovocie rtov, vyznávajúcich jeho meno” (Židom 13:15) a “na dobročinnosť a na sdielnosť nezabúdajte, lebo v takých obetiach má Boh záľubu”. (Židom 13:16)

Čaká na duchovné telo vzkriesenia. (1 Korint'anom 15:44)

Všetky horeuvedené znaky predpokladajú, že je človek znovuzrodený a ustanovuje, že v našich životoch pôsobí výsledok Božieho Slova a Ducha Svätého. Okrem toho, tieto všetky znaky neprichádzajú naraz alebo hneď, ale postupne. **“Tí, ktorí, keď počuli, v sfachetnom a dobrom srdci podržujú slovo a donášajú úžitok v trpezlivosti.”** (Lukáš 8:15)

DANIEL GRIVAS

www.bozieslovo.sk

... pokračovanie zo strany 2

- Čo si cítil?

- Cítil som v sebe obrovskú silu, zmenila sa mi reč a začal som rozprávať rôznymi jazykmi. Odvtedy Pán prichádza rozprávať mojimi ústami. Rozprával som dokonca počas spánku a vyslovoval som neznáme slová.

- Povedal si niečo svojej rodine?

- Najprv som nepovedal nič. Neskôr, keď mi začali doručovať poštu kresťanské noviny, som bol donútený povedať im to. Povedal som im, čo sa stalo v mojom živote a že som bol v kostole. To spôsobilo veľké prenasledovanie a v dôsledku toho som prestal chodiť do kostola na šesť mesiacov. Jedného dňa ma jeden z mojich bratov v Kristu navštívil doma a povedal mi „brat môj, všetci bratia sa modlia za tvoj návrat do kostola“ a s Božou milosťou som ten návrat uskutočnil.

- Aký je tvoj život s Ježišom Kristom teraz?

- Pán mi dáva vízie. Veľakrát vidím krv na Jeho rukách. Prichádza ku mne v modlitbe a prináša mi toľko radosti, že nahlas plačem celý uslzený „Pane milujem Ťa, milujem Ťa Pane“. Jedného večera, keď som sa kľačiac vo

svojej izbe modlil, vstúpila moja dcéra a opýtala sa „Otec, čo to robíš? Potratil si zdravý rozum?“ Inokedy, keď môjmu synovi ukradli motocykel, bol som veľmi smutný. Modlil som sa a prosil som Pána so slzami v očiach „Pane, ty vieš, kto ukradol motocykel. Prosím Ťa o milosť a zľutovanie. Ktokoľvek ho ukradol, nech ho vráti na to miesto, odkiaľ ho vzal.“ O niečo menej ako týždeň sa ma dcéra opýtala „Počul si tú novinu? Vrátili bicykel na to isté miesto, odkiaľ ho vzali.“

Ďakujeme Bohu za všetko. Modlím sa za spasenie svojich príbuzných a verím, že Boh preukáže svoju milosť a zľutovanie v ich životoch. Ako viete, robím veľa chýb a chcem vám, bratia, poďakovať za všetku vašu lásku, pomoc a opateru, ale predovšetkým chcem poďakovať Bohu.

- Keby ti Pán vrátil zrak, čo i len na krátky čas, čo by si chcel znova vidieť?

- Veľa bratov mi hovorí „Thomas, ty máš šťastie, lebo nevidíš to, čo vidíme my.“ Svet okolo nás a najmä centrum Atén, kde sa nachádza aj náš kostol, je plné špiny a hriechu. Tiež v to verím a modlím sa k Pánovi „Pane, ty si všemohúci a dokážeš mi umožniť opäť vidieť, ale ak to neprospeje mojej duši teraz, daj mi nové oči až keď mi dáš nové telo, nie skôr.“

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zostane

Tieto slová nášho Pána Ježiša Krista boli v prvej cirkvi veľmi aktuálne. Medzi veriacimi sa o nich veľa rozprávalo, kazatelia o nich kázali. Ak je cirkev stále plná Svätého Ducha, žije s príchodom svojho Pána. Aj keď tieto slová neznamenia druhý príchod Pána na zem, ale len do ponebeských oblastí, aby si odtiaľ pritiahol svoju cirkev ako ženich svoju nevestu k sebe.

Cirkev to očakáva a teší sa na to. Apoštol Pavol opisuje niektorých ako takých, ktorí milujú Jeho príchod. **“Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval. Za týmto už mi je odložená koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán odplatu v ten deň, on, ten spravodlivý sudca, a nie len mne, ale aj všetkým, ktorí milujú jeho príchod”** (2. Tim.4:7-8). Prví kresťania milovali Pána Ježiša, Jeho príchod. Brat Pavol hovorí, že ho tiahne zomrieť a byť už s Kristom spolu, lebo to je pre neho oveľa lepšie. List Filipanom 1:23. Až tak veľmi miloval Pána. Ale každý veriaci cíti, že ho Pán zachránil z istej smrti. Nevie a nechce si predstaviť život bez Neho. **“Alebo či nevíete, že nespravodliví nezdedia kráľovstva Božieho? Nemýľte sa, ani smilníci ani modlári ani cudzožníci ani mákci ani samcolníci ani zlodeji ani lakomci ani opilci ani nadávači ani dráči nezdedia kráľovstva Božieho. A to ste boli niektorí, ale ste sa umyli, ale ste posvätení, ale ste ospravedlnení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha”** (1.Korint.6:9-11). Škoda, že v tomto ponímaní existuje veľký rozdiel medzi dnešnou a prvou cirkvou. Ak prví kresťania tak silno čakali na Pána, prečo my tak nečakáme? Nejaká príčina musí existovať. Alebo my, ktorí máme to poznanie, že Pán príde, sme ochladli v láske. **“A preto, že bude**

rozmnosená nepravosť, ochladne láska mnohých; ale kto zotrva až do konca, ten bude spasený.” (Matus24:12-13), alebo mnohí veriaci to poznanie ešte nemajú. Pre jedných aj pre druhých je to na škodu.

Pre tých, ktorí chladnú v láske, Pán hovorí: **“Ale mám proti tebe to, že si opustil svoju prvú lásku. Pamätaj tedy odkiaľ si vypadol, a čiň pokánia a čiň prvé skutky; ale ak nie, príjdem rýchle na teba a pohnem tvoj svietnik s jeho miesta, keď neučíš pokánia”** (Zj.2:4-5).

Pre tých, ktorí nemajú poznanie, má slovo tiež:

„Môj ľud bude vyhladený preto, že nie je známostí. Pretože si ty zavrhol známostí, zavrhnem i ja teba, aby si mi nekonal kňazskej služby, a pretože si zabudol na zákon svojho Boha, zabudnem i ja na tvojich synov” (Hozeas4:6). Tieto dve príčiny nám veriacim môžu spôsobiť úraz. Mnohí z nás možno ešte ani nevedia, že po odobratí cirkvi zo zeme tu nastane veľmi veľké súženie, akého nikdy nebolo a aké už nikdy potom nebude.

(Matus 24:21). Z počutia od svedkov z II. svetovej vojny vieme, že to bolo niečo veľmi strašné. V mnohých krajinách sveta zomierali ľudia starí, mladí, deti v boji, kvôli hladu a chorobám. Súženie, ktoré má nastať, má zastihnúť nie mnohé krajiny, ale celý svet. **“Preto, že si ostríhal slovo mojej trepezlivosti, i ja budem teba ostríhať a vytrhnem Ťa z hodiny pokušenia, ktorá príjde na celý svet zkusit' tých, ktorí bývajú na zemi”** (Zj. 3:10).

Nezastihne však cirkev (veriacich). Môže ju ako keby liznúť. Cirkev bude zachránená, lebo verí a zachováva Božie Slovo. Má poznanie a prvú lásku. Poznanie je to, čo v nás prebúdzá skutočnú lásku. Vlastníme to všetci veriaci? Otázka pre všetkých

nás. Apoštol Pavol prosí veriacich, nie sám, ale ako keby za Krista. **“Tedy za Krista posolstvom, ako čo by sám Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, smierete sa s Bohom! Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravdliivosťou Božou v ňom”** (2. Korint 5:20-21). Používa slovo, že Pán Ježiš sa stal hriechom za nás. S kým by to nepohlo? Môžeme prosiť iných, aby sa navrátili, ale sme slabí na to, lebo sami sa potrebujeme navrátiť. Určite nás k tomu vyzýva BOH skrze svoje EVANJELIUM. Veď práve v ňom píše: **„Podťte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní, a ja vám dám odpočinutie. Vezmite moje jarmo na seba a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinutie svojim dušiam; lebo moje jarmo je užitočné a moje bremeno ľahké”** (Matúš 11:28-30). Pán nás volá z lásky k jednému krásnemu životu s Ním tu na zemi a po našom odobratí do nebies k ešte krajšiemu životu v nebi. Pán nechce, aby sme Ho chceli zo strachu pred veľkým súžením, ktoré má prísť po vytrhnutí. Náš vzťah s PÁNOM založený na strachu by dlho nevydržal. Dobrý vzťah vydrží len na základe pravej Božej lásky, ktorá vyvíja z pravého Božieho poznania. Láska nikdy neprestáva a je spojivom dokonalosti. **„Ale nad to nado všetko oblečte si lásku, ktorá je pojivom dokonalosti”** (Kolosanom 3:14). Poznanie je presvedčenie a pôsobí veľkú dôveru. Ale to všetko je osobnou vecou každého človeka, a aj preto, keď príde ten deň, vtedy budú DVAJA NA JEDNEJ POSTELI, JEDEN BUDE VZATÝ, DRUHÝ ZANECHANÝ. S bážňou a s trasením pracujeme na svojom spasení!
KUSEK MARTIN

Adresy cirkví

ALBÁNSKO: Sarande Lagia 2. št. 16-17h, ne. 10-12h. 00355-8523637 a 00355-682536975

ALBÁNSKO: Politsan (Skrapar) Lagia Pronovic st. 14-15h. ne. 10-12h. 00355-682287163

ALBÁNSKO: Tirana (Laprac) Gerg Legisi. ne. 10:30-12.30h. 00355-68220 5537

ALBÁNSKO: Elbasan Gurabardi, Social Party Building (2.p.) st. pi. 17-19h. ne. 10-12h. 00355-692163751 & 00355-5453562 a 00355-692121171

BULHARSKO : Sadovec 3 Roza Str. PLEVEN. so.19-20h. ne. 16-18h 00359-6521-2513

BULHARSKO: Yambol Zachari Stoianov 2 Square. st. pi. 18-20h. ne.10-12h. 04632 030 Veselin Stoianov a 04635456 Raiko Raikov

BULHARSKO: Malak Manastir Ivan Tenev 7 0 0 3 5 9 - 4 7 2 7 4 2 5 Yantcho Iliev

BELGICKO: Brussels: Slobodná apoštolská cirkev Letnic - Rue Des Palais 343, 1000

Laeken. st. 8-9h. pi. 8-9h. a ne. 12-13h. 0032-2-5207510

BELGICKO: Charleroi 55 Rue Du Gouffre, 6200 CHATELINEAU st. 19-20h. ne.11:30-12.30h. 0032-071-392895

CYPRUS Larnaka: Apoštolská cirkev, George Viziinou 17A (vedľa vstupu do prístavu). st. 19-20h. ne. 10:30-12.30h. 00357-24665418

CYPRUS Lemesos: Ptolemeon 55, miestnosť 1. št. 19-20h. ne. 21:30-23:30h.

00357-25348889

CYPRUS Nicosia: Apoštolská cirkev. Zinas Kanther, 16 Karantoki build. 1. posch., č. 2. ut-št-pi. 20-21h, ne.10-12h. 00357-22678215

ANGLICKO: Londýn Slobodná apoštolská cirkev letnic - Bowes & Palmerston Rd., Palmers Green, North London N22 4RA. ne. 13.30-15h. a st. 19.30-21h. 0044(0) 7790138484

NEMECKO: Bietigheim Slobodná apoštolská cirkev letnic. 74321 Bietigheim - Bissingen Gustav Rau Str 20 (oproti PEUGEOT) po. st. pi. so. 19-21h, ne. 10-12.30h. 07142-221156

NEMECKO: Leonberg Slobodná apoštolská cirkev letnic - Mollenbachstr. 25, 71229. ut. št. so. 20-21h. ne.11-12.30h. 07152-75939

NEMECKO: Norimberg: Slobodná apoštolská cirkev letnic Hillerstrasse 25, 90429 Nuernberg (Nahe Maximilianstrasse). ut. a št. 19-21h, ne. 10-12h, 0911-3224619

SLOVENSKO: Giraltovece, BRATSTVO UČENÍKOV JEŽISA KRISTA, Kpt. NÁLEPKU 121, 08701; po. St. pi. 19.30-20.30h a ne. 10.30-11.30h, tel: 00421914251742

USA: New York: Slobodná apoštolská cirkev letnic - 20-47 Seinway Street, Astoria, Queens 11105 N. York; ut. pi. 20-21h, so. 19-20h. ne.11-12.30h. 001-718-728-6208

USA: Cleveland Ohio Slobodná apoštolská cirkev letnic; 4888 Pearl Rd, Cleveland, Ohio 44109; st. 20-21h. ne. 19-20h.

USA: Warren Ohio: Slobodná apoštolská cirkev letnic; 1734 North Rd. NE. Warren, Ohio 44483; ut. a pi. 20-21h. ne.11-12.30h. 330-372 3524 & 330-3724967

V Grécku je 121 kongregácií Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic, adresy ktorých sa dajú nájsť na: <http://www.christianity.gr>. Kázne si môžete v mnohých jazykoch vypočuť na Božom Slove na <http://www.wordofgod.gr>